

Egy lépcsőn kapaszkodunk fölfelé; a fordulón túl
a füstben úszó évszázad ködös jövőbe fordul.

A helyszínt, melyet most elhagyni készülünk, jól ismerem,
itt mondta anyám özvegyen: „Jaj, istenem!”
és itt égett pokoltűzként a nyári hőség,
de nem a hölderlini, izzó levegőég,
hanem gyárak, kemencék, autók sűrű füstje,
s egy roppant kémény meredt a semmibe, mint a túske,
s utópiák, háborúk, forradalmak
szolgáltatták véres nyersanyagát a dalnak,
miután megtörtént a botrányos eset,
hogyan Isten varázsgömbje sárként szétesett.

Egy lépcsőn kapaszkodunk fölfelé; a fordulón túl
a ködös jövő még gomolygóbb ködbe fordul.

És nincs tovább, ez a legfelső emelet.

S most itt imbolygunk kórteremről kórteremre,
de mondhatnék helyette évre évet,
és nincs aki a kérdésre felelne,
hogyan ki dönt helyesen és hogy ki téved,
és nyarat nyár követ és tél telet,
és elhamvad, mint lángoló hajfűrt, a képzelet –
az új világ, ahova készültünk veled.

Egy buborékban. Bolygónk jó tízölnyi víz alatt,
angyalok helyett repülőhalak,
és istenszobrok, aranypénzek, urnák, evezők,
s látni egy kontinens roncsát, mint szemétkerakót és temetőt,
s a mikrofonba könnyes giccset üvöltő, falánk szirének
ajkán fölzeng az étkezés előtti ének.

Baka István

YORICK ARSCH POETICÁJA

Anus-arcú időkben írom én
s eresztem szélnek arsch poeticámat
Hamlet halott a Múza rusnya vén
szipa s reám fenekedik a bánat

a vár fokán merengek állva mint
az alkonyat borának fokolója
keblem kiholt csupán egy árva fing
szárnyal belőlem kéménnyről a gólya

aszongyák rólam vulváris vagyok
Yorick komám a te pennád a pénisz
de ha muszáj akárha kondomot
az öncenzúrát húzom rája én is

és lesz a líráim gyöngye szirmu lonc
s illatozó akár a kert izsópa
szagolva azt a kényes udvaronc
úgy érzi lágy homokkal várja tópa

rt hol ő a kedvesével andalog
fiú vagy lány oly mindegy én amondó
vagyok s a partner vékonyan visong
mongyó mi fröccsent rám csak tán nem kompót

Anus-arcú időkben írom a
szelekkkel szálló arsch poeticámat
nem rothad a laurusom csak a
husom belém csavarodott a bánat

s bár nem Damoklész kardja leng fejem
fölött csak rozsdás svéd halef azért
nem tagadom meg égi lényegem
s nem keverem össze szarral a vért.

Várady Szabolcs

VÁLTOZATOS KIMENETEK

Kimegyek, hogy mégis mi van, hogy
megnézzem. Kimegyek, mikéntha
valami volna, és megnézném,
mégis mi az, hogy kimegyek.

Megyek ki, hogy az mi is még,
nézném meg, és volna valami,
ha miként megyek ki, nézzem meg,
hogyan van, mi is még, hogy megyek ki.